

Innspill fra Stiftelsen LESE, 26.06.2026

Stiftelsen LESE ble i 2025 opprettet av Foreningen !les og Leser søker bok. De to foreningene slo seg sammen og har til sammen 50 års erfaring med nasjonale leselysttiltak og utvikling av tilrettelagt- og universell litteratur.

Stiftelsen LESE er en nasjonal aktør som tilbyr lesetiltak som kan gjennomføres lokalt av lærere eller pedagog, på den enkelte skole eller barnehage. Vi jobber med flere modeller, og vi er tett på for eksempel lærere slik at vi vet hva de trenger av støtte for å fremme lesing på sin skole. Alt er gratis og fritt tilgjengelig for alle å bruke.

Stiftelsen LESE har for tiden 17 ulike leselysttiltak i barnehage, SFO og gjennom hele skoleløpet. Enkelte av tiltakene overlapper ulike alderstrinn.

Vi har alltid hatt tro på leseren og litteraturen. I prosjektene våre ser vi at barn og ungdom leser hvis det oppleves som meningsfullt, hvis det legges til rette på en slik måte at de får formidlet gode bøker og tekster som treffer dem, og hvis de får tid til å lese.

Når kommisjonen skal gi råd om hvordan barnehager og skole skal jobbe med lesing, mener Stiftelsen LESE at det bør tas hensyn til følgende punkter:

1. Vi må satse på lesing før skolestart. Småbarnsalderen er der lesegledden vekkes, og de første 1000 dagene er viktige for å stimulere barnets språk og utvikling. Hjemmemiljøet har stor betydning for barns leseglede, og det er store forskjeller hva barn har med seg hjemmefra. Vi trenger lesetiltak i barnehagen og finne måter barnehagen kan jobbe for å inkludere foreldre i lesingen.

2. Det må være en selvfølge at skoler har gode og bemannede skolebibliotek. Nye, aktuelle bøker må være tilgjengelige for barn og ungdom. Bøkene må formidles slik at riktig bok finner riktig leser, til rett tid.

3. Lesekommisjonen bør anbefale å styrke formidlingen av litteratur til barn og unge der barn og unge er: i barnehagen, på SFO, i skolen og tiltak som også kan bidra til økt lesing på fritiden. Barn og unge blir ikke lesere på egenhånd, LESE har tiltak for en bred målgruppe, og tiltak rettet til bestemte målgrupper som for eksempel har stor betydning for utvalgte skoleklasser.

4. Samtidig bør kommisjonen være tydelig på at det å jobbe med lesing og leselyst er et kontinuerlig arbeid over tid. Tiltak og prosjekter trenger ressurser og tid for å lykkes. Vi opplever at faste årlige tiltak, som lærere kjenner til og kan legge inn i årshjul, har stor verdi.

I klasserommet trenger lesingen tid og støtte. Tid til å finne den rette boka, tid til å bli i teksten, og tid til å oppleve mestring.

5. Kommisjonen bør anbefale tiltak som bidrar til samarbeid på tvers. Vi opplever at lesing blir en integrert del av skolen, og at det kan bidra til mer lesing hjemme når vi jobber strukturert og tett på for eksempel lærere og bibliotekarer gjennom konkrete

prosjekter. Vi oppfordrer kommisjonen til å anbefale tiltak som inspirerer alle som er rundt barnet til å jobbe med lesing: helsesykepleiere, barnehageansatte, SFO-ansatte, lærere og bibliotekarer. Slik skapes en kultur for lesing.

6. Man kan ikke ta for gitt at barn leser på fritiden. Kommisjonen bør ta høyde for dette når man ser på lese- og litteraturundervisning. Da trenger man en leseopplæring som også er lystbetont og meningsfull, og som kan kombinere felleslesing og lesing av selvvalgt litteratur.

7. LESE er også opptatt av at det må være gode rammevilkår for forfattere og forlag slik at det blir utgitt en bredde av aktuell samtidslitteratur. Vi ser for eksempel mangler innen ungdomsbøker, høytlesingsbøker (kapittelbøker) og sakprosa for barn. Leserne, både voksne, barn og unge, trenger et mangfold av bøker. LESE jobber også med litteratur som kan leses av alle, også de som av ulike grunner leser i motvind.

Vi trenger litteratur skrevet for underrepresenterte grupper, for eksempel tegnspråk, eller barn med kognitive utfordringer. LESE jobber med å støtte/utvikle bøker der vi ser det er mangler.

8. For å lykkes med et nasjonalt leseløft, må lesefellesskapet forstås bredt og inkluderende. Lesing handler ikke bare om trykt tekst, men om tilgang til og deltakelse i litteratur på ulike premisser. Kommisjonen bør derfor tydelig løfte fram betydningen av tilrettelagt og universelt utformet litteratur, inkludert lyd, punktskrift, visuelle støtter og andre formater som gjør det mulig for alle barn og unge å delta i felles leseopplevelser.

I tillegg må lesefellesskapet romme det flerspråklige og flerkulturelle mangfoldet i barnehage og skole. Tilgang til litteratur på flere språk, og anerkjennelse av elevenes språklige og kulturelle bakgrunn, styrker både deltakelse, identitet og lesemotivasjon.

Et slikt utvidet lesefellesskap kan ses som en skoleversjon av et «reelt kulturelt demokrati», der alle elever får mulighet til å delta, oppleve tilhørighet og utvikle seg som lesere på egne premisser. Dette er særlig relevant i arbeidet med framtidens fellesskole, der inkludering, likeverd og deltakelse må være bærende prinsipper også i arbeidet med lesing.

Tidlig innsats – Bokstart

Mange foreldre leser ikke sammen med barna sine i småbarnsalderen, og hjemmemiljøet har stor betydning for språk, leselyst og leseferdigheter. Hvis målet er å utjevne sosiale forskjeller, anbefaler vi at lesekommisjonen ser på tiltak som mer systematisk kan nå småbarnsforeldre også før barnet starter i barnehagen. Vi trenger også tiltak som sørger for at lesingen er noen barnehageansatte tar ansvar for og har rutiner for å gjennomføre i barnehagehverdagen.

Stiftelsen LESE mener lesekommisjonen bør ta hensyn til følgende:

1. Lesefremmende tiltak som når ut til småbarnsfamilier

Barnet har en spesielt sensitiv periode for språklæring det første leveåret, før barnet selv kan snakke. Selv om det å gi råd til helsestasjonene faller utenfor lesekommisjonens

mandat, mener vi helsesykepleierne er betydningsfulle samarbeidspartnere for å nå foreldre allerede i barnets første leveår.

I Bokstart samarbeider LESE med helsesykepleiere som deler ut en bokgave til familier med babyer. Helsesykepleiere bruker boka som støtte til veiledningen de gir foreldre og benytter anledningen til å snakke om språk, samspill og aktiviteter som er alternativer til bruk av skjerm. Å dele ut en bokgave er en effektiv inngang til å bevisstgjøre foreldre om hvorfor og hvordan lese sammen med barnet sitt.

Tilbakemeldinger fra helsesykepleiere er at mange foreldre blir overrasket over at barnet er nysgjerrige på boka som deles ut, og at de kan lese og bruke bøker selv om barnet ikke kan snakke selv. De forteller også at mange foreldre ikke er klar over at bibliotektilbudet er gratis og tilrettelagt for barnefamilier, eller at biblioteket har bøker på flere språk. Helsesykepleiere er også bekymret for at foreldre bruker skjerm til trøst og avledning som kan forstyrre både tilknytningen foreldre har til barnet og samspill. Med helsedirektoratets nye og tydelige skjermråd til familier med små barn, trenger de verktøy i veiledningen til hvordan de kan hjelpe foreldre til å få en god tilknytning og nærhet til barnet, for eksempel ved å snakke om lesing som en positiv aktivitet. Helsesykepleiere møter også foreldre som har dårlige erfaringer med lesing for eksempel fra egen skolegang. Kanskje kan de, ved å lese sammen med barnet sitt, oppdage gleden ved bøker på nytt.

2. Samarbeid på tvers av institusjoner

Kommisjonen bør se på samarbeid på tvers av kommunale institusjoner. Vi har gode erfaringer fra kommuner som har etablert formelle samarbeidsgrupper med representanter fra barnehagene, både private og kommunale, helsestasjonen, biblioteket, og andre instanser som jobber med små barn, for eksempel PP-tjenesten.

Et felles samarbeid for å fremme lesing og små barns språkutvikling, er mer målrettet og skaper engasjement. Det er lettere å lykkes hvis man har noe konkret å samarbeide om, for eksempel med utdeling av bokgaver i prosjektet Bokstart. Når helsestasjonen samarbeider med biblioteket, opplever biblioteket flere besøk av småbarnsfamilier. Samtidig kan kompetanse på lesing, språk og barns utvikling deles mellom profesjonene. Helsesykepleiere som samarbeider med en barnebibliotekar, får et økt engasjement for lesing.

Tilbudet Bokbamsen i Øvre Eiker kommune, er et eksempel på et helhetlig og godt tilbud til barnefamilier hvor foreldre med små barn ble fulgt opp over tid, fra fødsel til skolestart.

3. Tiltak som bidrar til mer lesing i barnehagen og som styrker hjem-samarbeidet

Forskning viser at den vanligste lesepraksisen i norske barnehager er spontant, barneinitiert og i liten grad planlagt. Det er grunn til å tro at det er de barna som blir lest for hjemme, som også tar initiativ til lesestunder i barnehagen.

Lesekommisjonen bør se på hvordan barnehageansatte kan bli mer bevisst hvordan de legger til rette for lesing i barnehagen som kan romme både de spontane og mer planlagte lesestundene, og sørge for at hele barnehagegruppen er involvert i lesingen.

Alle barnehagebarn, både småbarna og barn på storebarnsavdeling, bør få oppleve daglige lesestunder.

Vi anbefaler kommisjonen til å se om lesing som aktivitet bør ha en tydeligere plass i rammeplanen for barnehagene.

Kommisjonen kan også gi kommunen og barnehageeiere råd om å se på de ytre rammebetingelsene for at lesing i barnehagen skal skje. For eksempel om de fysiske omgivelsene i barnehagen gir barnehageansatte rom for å gjennomføre lesestunder både for større og mindre barnehagegrupper. Lesing sammen med barn er ikke nødvendigvis en rolig aktivitet, men barnehageansatte trenger plass og ro for å gjennomføre aktiviteten. Barnehagene må også ha tilgang til bøker.

Det bør settes av midler til innkjøp av bøker til barnehagene. Gode biblioteksamarbeid som Tøyveskebiblioteket eller Lesefrø bidrar også til at barnehagene får tilgang på bøker. Prosjektene kan styrke hjem-samarbeidet ved at foreldre og barn kan låne bøkene med seg hjem.

4. Mer kompetanse på lesing hos barnehageansatte

Barn under tre år får generelt færre erfaringer med lesing enn eldre barn, fordi de voksne tror at barna ikke er klare for det, eller at barna er urolige. Stiftelsen LESE jobber nå med å utvikle en barnehageressurs, og har testet ut opplegg inspirert av leselystprosjektet for SFO – «Les og lek» – i barnehager. Små barn leser med hele kroppen. Vår erfaring er at barnehageansatte ønsker seg enkle opplegg og mer kompetanse på hvordan de kan gjennomføre lesestunder i barnehagen som inspirerer til lek og bevegelse. Men også hvordan de kan bruke bøker til samtale med barna og leke med språk, sanger, rim og regler.

Lesekommisjonen bør derfor se på hvordan man best kan støtte barnehageansatte til å bli trygge på formidling av bøker i barnehagen, også til de minste. Det gjelder også hvordan barnehageansatte konkret kan sørge for at bøkene er tilgjengelig for barna på avdelingen. Hvis bøker og lesing skal være en del av barnehagehverdagen må de ansatte være bevisste hvor bøkene er plassert slik at de er synlige for barna og i barnehøyde.

5. Lesing på timeplanen i utdanning

Lesing med de minste bør være en stor del av barnehagelærerutdanningen. Vi mener også lesing bør inn i utdanningen til barne- og ungdomsarbeidere. Her har det blitt gjort et forsøk i forbindelse med Bokstart-prosjektet i Fredrikstad hvor videregående elever har fått litteraturformidling på timeplanen og er en ressurs for barnehagene ved at de bidrar med lesestunder lokalt.

6. Formidling av litteratur til barn med ulike funksjonsvariasjoner og behov

Barn og unge med ulike funksjonsvariasjoner har ulike behov og forskjellige måter å kommunisere på.

Lesekommisjonen bør se på hvordan man kan øke kompetansen hos ansatte i barnehager, skoler og bibliotek om hvordan tilrettelegge lesestunder og formidling av litteratur også til barn med ulike funksjonsvariasjoner og behov. Dette kan for eksempel

være med bruk av kommunikasjonsmetoden Alternativ og supplerende kommunikasjon (ASK) som bruker bilder og symboler for å formidle fortellingen.

7. Litteratur til barn med funksjonsvariasjoner

Lesekommisjonen bør også synliggjøre at det er behov for litteratur som møter behovene til barn og unge med funksjonsvariasjoner. Et eksempel er utgivelse av boka «Detektivklubben og mysterium nummer 100» som har blitt utviklet på norsk tegnspråk og norsk skriftspråk samtidig. Slike utgivelser kan støtte opp om leseopplevelser der flere barn får delta uavhengig av funksjonsnivå og førstespråk. Det bør også utvikles flere følebøker for blinde og døvblinde barn, samt bøker med ASK-symboler.

8. Inkludering av flerspråklige barn

Lesekommisjonen bør synliggjøre behovet for bøker og formidling som øker inkluderingen av flerspråklige barn og deres foreldre. Eksempler på slike inkluderende bøker er «Ryddetid» av Camilla Kuhn på flere parallellspråk. Stillebøker med tilhørende tips til flerspråklig lesestund bør også løftes fram.

Lesing i skolen

1. Overgangen barnehage–skole

Barn som har rike erfaringer med språk, bøker og høytlesing før skolestart, møter leseopplæringen med betydelige fordeler. Tiltak som Bokstart, Bokbamsen og Lesefrø illustrerer hvordan tidlig tilgang til litteratur og lesepraksiser i trygge relasjoner bygger grunnlaget for videre interesse for lesing og læring.

I overgangen til skolen mener vi det er særlig viktig å:

- bygge videre på barnas erfaringer fra barnehagen, blant annet ved å bruke bildeboka som et «overgangsobjekt» som kombinerer lek, bevegelse, sansning, estetikk og læring
- sikre kontinuitet mellom barnehage, skole og SFO, slik at lesing oppleves som en helhetlig praksis, ikke som en isolert skoleaktivitet
- gi rom for lek og utforskning også i begynneropplæringen, i tråd med funn fra evalueringer av seksårsreformen.

Tiltak som Les og lek, Boklek og ulike bokbaserte aktiviteter i SFO og skole kan bidra med inspirasjon til hvordan lesing kan få plass i barns hverdagsliv på tvers av arenaer.

2. Leseopplæring: metode og mening

Debatten om lesemetoder er viktig, men bør ikke reduseres til et spørsmål om enten–eller. Det avgjørende er at opplæringen er forskningsbasert og samtidig meningsfull for barna.

Forskning og praksiserfaringer peker på at:

- systematisk arbeid med bokstav–lyd–forbindelser har best effekt når det kombineres med rike tekster, samtaler og meningsfulle aktiviteter
- barn må få erfare at lesing kan gi gode leseopplevelser og/eller brukes til noe.

Motivasjon, mestring og utvikling av en positiv leseridentitet er avgjørende drivkrefter i begynneropplæringen.

3. Høytlesing som grunnleggende praksis

Høytlesing som involverer barna er blant de mest virkningsfulle og samtidig mest tilgjengelige praksisene vi har, på tvers av alder og ferdighetsnivå.

Høytlesing bidrar til:

- utvikling av ordforråd og leseforståelse
- erfaring med mer komplekst språk enn barn leser selv
- styrking av leseridentitet og motivasjon
- etablering av felles referanser og klassesamtaler

Samtidig gir høytlesing tilgang til et såkalt dekontekstualisert språk, som er avgjørende for videre læring.

Evalueringer og erfaringer tyder på at det i dag er behov for mer systematisk bruk av høytlesing i både barnehage, skole og SFO, og vi anbefaler derfor at Lesekommisjonen gir råd om innføring av daglige eller hyppige, planlagte høytlesingsøkter på alle trinn, også på mellomtrinn og ungdomstrinn.

4. Lesefellesskap og en sterk lesekultur

I en hverdag preget av individualisert mediebruk blir felles leseopplevelser stadig viktigere. Høytlesing, bokprater og organiserte leseaktiviteter kan bidra til å etablere lesefellesskap som inkluderer alle elever.

Sentrale prinsipper:

- alle elever skal ha tilgang til felles tekster og opplevelser, uavhengig av hjemmebakgrunn
- lesing bør organiseres som en sosial praksis, ikke bare individuell ferdighetstrening
- læreren må få støtte til å lede utforskende litterære samtaler

Mange lærere etterspør konkrete verktøy til slike samtaler. Erfaringer fra ulike leseprosjekter viser at bruk av modeller og stillasering har stor effekt. Derfor er det også et gjennomgående grep når Stiftelsen LESE lager lærerveiledninger og undervisningsopplegg til utdrag, bøker og prosjekter.

Lesefellesskapet bør også romme muligheter for individuelle valg der elevene kan få lese bøker om emner som de interesserer seg for og muligheter for ulike synspunkter og meninger (som f.eks. såkalte «uenighetsfellesskap»).

5. Tilgang til relevant og mangfoldig litteratur

En forutsetning for leselyst er tilgang til litteratur som oppleves som relevant og engasjerende.

Vi mener det er behov for:

- større bredde i aktuell samtidslitteratur for barn og unge, som for eksempel mer sakprosa, høytlesningsbøker og tilrettelagt litteratur
- litteratur på flere språk, inkludert samisk
- universelt utformede løsninger (lyd, punktskrift, visuelt støttende bøker)

Erfaringer fra antologiarbeid (f.eks. Bokslukerprisen og Tid for ti) viser at kuraterte tekstutvalg øker både tilgang og deltakelse, særlig når de kobles til undervisningsopplegg og samtaler.

6. Lesing med mening, medvirkning og demokratisk dannelses

Lesing styrkes når den oppleves som meningsfull og relevant for fellesskapet.

Prosjekter der elever:

- leser med et formål
- uttrykker egne meninger
- deltar i vurdering og utvelgelse av litteratur

har vist seg å styrke både motivasjon og engasjement.

Denne typen arbeid kan fremme kritisk tenkning og demokratiforståelse, gi rom for uenighet og refleksjon og bidra til at elever opplever at deres stemme har verdi. Derfor er det prinsipper som ligger til grunn når Stiftelsen LESE lager forslag til undervisningsopplegg til lærere i de ulike skoleslagene.

Samtidig er det avgjørende at også elever med leseutfordringer får delta gjennom tilrettelagt litteratur, alternative uttrykksformer og støtte i leseprosessen

7. Systematisk arbeid og kompetanseutvikling i praksis

Tiltak som er enkle å implementere i hverdagen, som forankres i lærerkollegiet/profesjonsfellesskapet og som gjennomføres over tid har større sannsynlighet for å bidra til varig endring i elevers leseferdigheter. Det er derfor hensiktsmessig med tiltak som varer.

Erfaringer fra blant annet Leseløft Lillehammer viser dessuten at størst effekt oppnås når flere tiltak kombineres i en helhetlig strategi, lærere utvikler kompetanse gjennom egen praksis og erfaringsdeling og det etableres faste rutiner (f.eks. Knyttet til Lesekvart+, bokprat, høytlesing).

Anbefaling:

- legg til rette for kompetanseutvikling som skjer i klasserommet
- styrk samarbeidet mellom lærere, skolebibliotek, bibliotek og hjem
- etabler nasjonale modeller som kan tilpasses lokalt

8. Konkrete forslag til tiltak

På bakgrunn av erfaringer fra praksisfeltet anbefales særlig:

- daglig lesetid (f.eks. lesekvart og Lesekvart+) med vekt på autonomi, mestring og tilhørighet
- fast høytlesing på alle trinn, kombinert med strukturerte samtaler
- systematisk bruk av kuratert litteratur gjennom nasjonale leseaksjoner og prosjekter
- styrket rolle for skolebibliotekene som pedagogiske ressurser
- tettere samarbeid mellom barnehage, skole og SFO

- kompetanseutvikling gjennom praksis og kollegial deling
- økt tilgang til mangfoldig og tilrettelagt litteratur

Skolebibliotek

Et velfungerende skolebibliotek er en forutsetning for å lykkes med leselyst og leseferdigheter. Uten nasjonale krav til bemanning, kompetanse og ressurser vil tilbudet fortsatt være tilfeldig og ulikt.

En forpliktende satsing på bemannede, åpne og aktive skolebibliotek er et av de mest treffsikre tiltakene for å styrke lesing i skolen og sikre like muligheter for alle elever.

Stiftelsen LESE støtter opp under innspillet fra Aksjon skolebibliotek.

Hvorfor det er viktig å satse på skolebibliotek

1. Like muligheter og demokratisk deltagelse

- Lesekompetanse er avgjørende for utdanning, kritisk tenkning og aktiv samfunnsdeltagelse.
- Skolebiblioteket er en av få arenaer som kan gi alle elever lik tilgang til litteratur – uavhengig av hjemmebakgrunn.
- Store forskjeller i dagens tilbud gjør at mange elever ikke får denne muligheten, og uten en styrket satsing vil forskjellene mellom elever og skoler øke.

2. Dokumentert effekt på leselyst og leseferdigheter

- Skolebiblioteket tilbyr et annet og mer motiverende lese miljø enn klasserommet.
- Fast bruk, som timeplanfestede bibliotektimer og daglig åpningstid, gjør lesing til en naturlig del av skolehverdagen.
- Systematisk arbeid over tid, med frivillig lesing uten krav om vurdering, er avgjørende for å utvikle varige lesevaner.

3. En motor for lesekultur og fellesskap

- Skolebiblioteket kan bygge en aktiv lesekultur gjennom bokprat, høytlesing, leseprosjekter og lesekampanjer.
- Elevene kan delta aktivt gjennom å anbefale bøker, lage utstillinger og bidra til et lesefellesskap.
- Trygge og attraktive lesesoner gir rom for konsentrasjon, fordypning og leseglede.

4. En bemannet skolebibliotekstjeneste er avgjørende

- En bemannet skolebibliotekstjeneste sikrer aktiv og målrettet litteraturformidling.
- Elever får personlige leseanbefalinger tilpasset nivå, språk og interesser.
- Et bredt og oppdatert utvalg, inkludert ulike sjangre og formater (lydbøker, tegneserier, lettlest, universell utforming), gjør at flere finner noe de vil lese.
- Lav stillingsprosent eller manglende bemanning fører til tilfeldig bruk og mindre effekt.

5. Tett samarbeid styrker læring i alle fag

- Skolebibliotekaren samarbeider med lærere om lesing i fag og utvikling av elevenes leseferdigheter.

- Biblioteket blir en integrert del av skolens pedagogiske arbeid, ikke et tilleggstilbud.
- Dette gir bedre utnyttelse av lesing som grunnleggende ferdighet i hele skoleløpet.

6. Dagens situasjon er svært ulik og ofte utilstrekkelig

- Mange skoler mangler fungerende bibliotek, oppdaterte bøker og faste ressurser.
- Små stillinger, stengte bibliotek og svake budsjetter er vanlig.
- Tilbudet er ofte personavhengig og sårbart, særlig i presset kommuneøkonomi.

Hva som må på plass for å lykkes

1. Nasjonale standarder og tydelige krav

- Sikrer et likeverdig tilbud og reduserer forskjeller mellom skoler.
- Bør omfatte bemanning, kompetanse, samling og planverk.

2. Bemanningsnorm og profesjonalisering

- Erfaring viser at uten tydelige krav blir skolebibliotek nedprioritert.
- Fast bemanning med utdannet skolebibliotekar i tilstrekkelig stilling er avgjørende.
- Rollen må ha lesestimulering og litteraturformidling som kjerneoppgaver – ikke være en tilleggsoppgave.
- Dagens situasjon har stått stille i flere tiår.

3. Forutsigbare og tilstrekkelige bokbudsjetter

- Elever må ha tilgang til et bredt, aktuelt og mangfoldig litteraturlitbud.
- Kulturfondet er et supplement, ikke en løsning.

4. Forankring i skoleledelse og system

- Skolebiblioteket må inngå i skolens pedagogiske plan og utviklingsarbeid.
- Tydelige rutiner for samarbeid mellom bibliotekar, lærere og ledelse er nødvendig.
- Skoleeier må ha ansvar og kunnskap om skolebibliotekfeltet.

5. Krav til kompetanse og samarbeid

- Fagkompetanse hos skolebibliotekar er avgjørende for kvalitet.
- Skoleledelse og lærerutdanning må inkludere kunnskap om bibliotekets pedagogiske rolle.

6. Systematikk, oppfølging og synlighet

- Bruk, aktiviteter og utvikling bør følges opp med enkel statistikk og lokale planer.
- Skolebiblioteket må være en synlig, fysisk og aktiv arena – ikke et lukket rom.

7. Skolebibliotekstatistikk

- Lesekommisjonen bør anbefale å gjeninnføre årlig statistikk for skolebibliotek (utlån, bestand, bibliotekarressurs og budsjett per elev), slik at kvaliteten kan vurderes og utviklingen følges over tid.

Avslutningsvis ønsker også Stiftelsen LESE å dele bekymringen til Aksjon skolebibliotek for regjeringens varslede sammenslåing av tilskuddsordninger for å redusere øremerking. All erfaring viser at bemanning i skolebibliotek taper kampen mot andre

lovpålagte tjenester i kommunene. Vi håper derfor at Lesekommisjonen anbefaler at Utdanningsdirektoratets øremerkede tilskudd til skolebibliotek videreføres.